

DOKUMENT O ANTONOVI SRHOLCOVI VSTUPUJE DO NAŠICH KÍN

Do slovenských kín sa už tento štvrtok dostáva dlhoočakávaný dokument o výnimočnej osobe slovenského kultúrneho života – Anton Srholec. Režisérka Alena Čermáková sledovala jeho život celých osem rokov. Navštívila s ním väznicu v Leopoldove, strávila čas s bezdomovcami, skúmala archívy s cieľom rozpovedať príbeh o tomto vzácnom človeku.

Kňaz, salezián, spisovateľ, charitatívny pracovník, politický burič, ale predovšetkým láskavý človek, ktorý nikdy neopustil svoje zásady a vždy bojoval za lepší svet. Anton Srholec. S Alenou Čermákovou sa zoznámil v roku 2003 na odovzdávaní cien Slovenskej humanitnej rady, kde ho čaril jej spev. O rok neskôr spievala na jeho 75 narodeninách. Prvé zábery filmu vznikli o tri roky neskôr, o ďalšie dva bolo jasné, že z toho bude dokument. Po snímke Vyvliekanie z vlastnej kože a portréte o učiteľovi spevu Františkovi Tugendliebovi sa rozhodla vzdať hold osobnosti Antona Srholca. Podnetom boli najmä spoločné rozhovory, pretože mala na neho množstvo otázok nielen o Bohu, ale aj o živote, súčasnosti aj budúcnosti. „Anton Srholec, milovaný António...Myslím, že vzťah s ním som dostala ako dar od Boha, ktorý mi dával vedieť o sebe, že ma má rád a že so mnou počíta. António ako "dobrý otec", kňaz, mal vždy pripravené odpovede, ktoré v človeku zobúdza chuť žiť a tvoriť ako nikdy predtým. Človek v jeho prítomnosti sa cíti milovaný a prijatý. António svojim životom ukazuje, že keď má človek svetlo v srdci, prejde každou temnotou. Moje city k nemu sú veľké a slová primálne na vyjadrenie. Niečo ako city k dobrému otcovi. Dôvernosť, úcta, láska. Spoločný ťah na bránu. A úžasných dvanásť rokov spoločných stretnutí. Tento film chcem venovať všetkým ľuďom, ktorí prešli s Antóniom kus cesty a vzťah s ním ich obohatil,“ hovorí Alena Čermáková.

Anton Srholec je osobnosť, ktorá rezonuje v ušiach nás všetkých. Narodil sa v Skalici, a chcel študovať teológiu. Komunistický režim mu to nedovolil, ani to mu však v dosiahnutí jeho cieľa nezabránilo a rozhodol sa pokúsiť ilegálne prekročiť hranice, aby mohol študovať v zahraničí. Tento útek nevyšiel a Anton Srholec bol za tento čin odsúdený. Vo väzení strávil 10 rokov, prevažne prácou v uránových baniach v Jáchymove. Vyštudovať teológiu sa mu podarilo až v roku 1970 a to priamo v Ríme, kde bol aj vysvätený za kňaza. Aj napriek problémom, ktorým na Slovensku čelil, sa rozhodol vrátiť a pomáhať ľuďom práve tu. Nemohol pôsobiť ako kňaz, ale zamestnal sa ako kostolník a až neskôr dostal súhlas vypomáhať pri kázňach. Jeho kázne boli obľúbené najmä medzi mládežou, avšak boli v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch až príliš silné a zásadné pre

Viac informácií o ASFK www.asfk.sk | Kontakt pre médiá: Martina Pašteková | pastekova@asfk.sk

komunistický režim. Duchovenstvo mu bolo štátom zakázané. Opäť sa musel stať robotníkom.

Život Antona Srhoľca bol plný nečakaných zvrátov, ťažkých momentov, ale aj radosti a nádeje. Človek, ktorého nezlomil ani fakt, že to čo najviac miloval mu odopierali. Aj naďalej sa však venuje dobrovoľníckej práci a pomáha ľuďom v núdzi. O tom aký naozaj je, čím všetkým si v živote prešiel a či niektorý zo svojich krokov ľutuje, si môžete pozrieť v dokumente s názvom Anton Srhoľec už od štvrtka 8. októbra v kinách po celom Slovensku vďaka LEON Productions a Asociácii slovenských filmových klubov.

Realizáciu a distribúciu filmu finančne podporil Audiovizuálny fond

